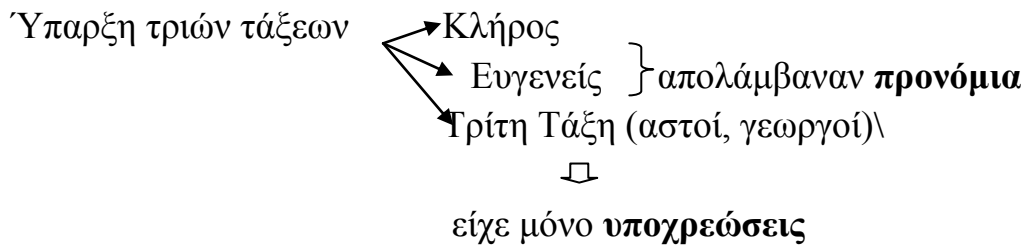

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟ ΜΑΘΗΜΑ

Η Γαλλική επανάσταση και η Ναπολεόντεια περίοδος (1789 -1815)

- Η κατάσταση στη Γαλλία πριν από την Επανάσταση:

Απουσία εκβιομηχάνισης

- **1788-89:** Δυσμενείς καιρικές συνθήκες → αύξηση της τιμής του ψωμιού/ κοινωνική έκρηξη

-14 Ιουλίου 1789: Άλωση της Βαστίλλης, μισητού συμβόλου του απολυταρχισμού. Σύνθημα: **ελευθερία, ισότητα, αδελφосύνη**

-26 Αυγούστου 1789: Η Συντακτική Συνέλευση των Επαναστατών ψήφισε τη **Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και του Πολίτη**, με την οποία **προβάλλονταν οι θεμελιώδεις αρχές του Διαφωτισμού** (όπως ελευθερία, ισότητα, δικαιοσύνη), **επάνω στις οποίες θα θεμελιωνόταν το νέο καθεστώς**. (Ο βασιλιάς υποχρεώθηκε να επικυρώσει τα τετελεσμένα).

- **1791:** Σύνταγμα/ Καθιέρωση **συνταγματικής μοναρχίας**. Ωστόσο οι **Λέσχες***, ασκούσαν **πίεσεις για ριζοσπαστικότερες λύσεις**, θεωρώντας ότι τα περισσότερα αιτήματα των επαναστατών δεν είχαν ικανοποιηθεί, παρότι η Νομοθετική που προήλθε από τις εκλογές του Σεπτεμβρίου του 1791 είχε αριστερότερη σύνθεση με κυρίαρχη ομάδα τους **Ζιρονδίνους**.

*πρόδρομοι των σημερινών κομμάτων

- **1792:** Προς την κατεύθυνση ριζοσπαστικότερων λύσεων πίεζαν οι λεγόμενοι **αβράκωτοι**, που ζητούσαν την καθαίρεση του βασιλιά.

Η Αυστρία και η Πρωσία αντέδρασαν στην επανάσταση του λαού της Γαλλίας κηρύσσοντας τον πόλεμο εναντίον της (20 Απριλίου 1792).

- **1792-93:** Οι πρώτες ήττες στο μέτωπο και η προδοτική συμφωνία του βασιλιά με τους εχθρούς οδήγησαν σε εξέγερση το λαό του Παρισιού (10 Αυγούστου), που ανάγκασε τη Νομοθετική να λάβει δραστικά μέτρα: έθεσε σε αργία και στη συνέχεια **κήρυξε έκπτωτο τον βασιλιά**, ανέθεσε στον **Δαντόν** την εκτελεστική εξουσία, θέσπισε την **καθολική ψηφοφορία** για τις εκλογές και κήρυξε την πατρίδα σε κίνδυνο.
- Παρά τις αρχικές αποτυχίες, **η νίκη των γάλλων εθελοντών στο Βαλμύ (20 Σεπτεμβρίου 1792) έσωσε την Επανάσταση**. Την επαύριο της μάχης στο Βαλμύ η νέα συνέλευση που προέκυψε από τις νέες εκλογές, η Συμβατική, **κατάργησε τη μοναρχία και εγκαθίδρυσε τη δημοκρατία**. Η βασιλική οικογένεια φυλακίστηκε, **ο Λουδοβίκος καταδικάστηκε σε θάνατο και εκτελέστηκε**.
- Η περίοδος της **Τρομοκρατίας** που ακολούθησε, με ηγέτη το **Ροβεσπιέρο**, χαρακτηρίστηκε από υπερβολές και ακρότητες, ο Ροβεσπιέρος οδηγήθηκε μαζί με οπαδούς του στη λαιμητόμο.
- **Η αστική τάξη επιδίωξε την επιστροφή στο φιλελευθερισμό του 1789.**
- Εκφραστής αυτής της πολιτικής υπήρξε ο νεαρός στρατηγός **Ναπολέον Βοναπάρτης (1769-1821)**, του οποίου η φιλόδοξη πολιτική τροχιά άρχισε, όταν κατέστειλε με επιτυχία τη βασιλική αντεπανάσταση του 1793.

Ο Ναπολέων, επικεφαλής των γαλλικών στρατευμάτων

- **ανάγκασε σταδιακά (1792-1797) τις ευρωπαϊκές χώρες που συμμετείχαν στον πρώτο αντιγαλλικό συνασπισμό (1792-1797) να συνθηκολογήσουν (Συνθήκη του Καμποφόρμιο), αν και ο πόλεμος με την Αγγλία συνεχίστηκε.**
- Το 1799, εκμεταλλευόμενος τις συγκυρίες, ανέτρεψε με πραξικόπημα το Διευθυντήριο, συγκρότησε τριμελή Υπατεία με Πρώτο Ύπατο τον ίδιο και **διακήρυξε το τέλος της Επανάστασης.**
- Στην αρχή ως ύπατος (1799 -1804) και μετά ως αυτοκράτορας (1804-1815) ο Ναπολέων κατόρθωσε να καταλάβει μεγάλο μέρος της Ευρώπης από την Ιταλία μέχρι την Ισπανία και την Πορτογαλία, ενώ ετοίμαζε απόβαση και στην Αγγλία. Αντιμετώπισε νικηφόρα τους αντιγαλλικούς συνασπισμούς, αλλά η εκστρατεία του στη Ρωσία το 1812 (Ιούνιος-Δεκέμβριος) αποτέλεσε την αρχή του τέλους της γαλλικής κυριαρχίας στον ευρωπαϊκό χώρο. Σε δύο κρίσιμες μάχες, στη Λειψία (1813) και στο Βατερλό (1815), όπου αντιμετώπισε τις ενωμένες ευρωπαϊκές δυνάμεις, ο Ναπολέων ηττήθηκε και εξορίστηκε από τους συμμάχους σε ένα νησί του Ατλαντικού, την Αγία Ελένη, όπου και πέθανε το 1821.

Η Ευρώπη στα χρόνια του Ναπολέοντα. Το περίγραμμα ορίζει, εκτός από τη Γαλλική Αυτοκρατορία, την περιοχή που είχε υπό τον έλεγχό του ο Βοναπάρτης και τους συμμάχους του.